

Adviesraad
Sociaal Domein Venray

Ongevraagd Advies inzake maatwerk WMO

19-5-2023

Aan het College van B&W

Geacht College,

Geachte heer Leenders,

Geachte heer Steegh,

Geruime tijd geleden hebben wij een ongevraagd advies afgegeven omtrent de opmerkingen, die wij kregen vanuit verschillende hoeken over een aantal ervaringen betreffende de toegang tot de WMO. Dit heeft ertoe geleid, dat wij destijds een gesprek hebben gehad met de verantwoordelijk leidinggevende en een WMO-consulente. In dit gesprek hebben wij de door ons aangekaarte opmerkingen uitvoerig besproken. In dit gesprek werd tevens aangegeven, dat wij relevante casussen en problemen zouden aankaarten, indien wij de indruk hadden, dat deze structureel van aard zijn. Over individuele casussen gaan wij niet en dat is ook niet onze taak.

Onderstaand vindt u een viertal casussen, waarvan wij menen, dat hierin een structuur te herkennen valt. De casussen zijn ons aangereikt vanuit mantelzorg en clientondersteuning. Het betreft het resultaatgericht indiceren en in sommige gevallen de negatieve gevolgen hiervan. Dat soms een zorgaanbieder beter kan beoordelen wat er nodig is, dan een WMO consulente kunnen wij onderschrijven. Echter juridisch is de zorgvrager de dupe en kan hij zich nergens meer op beroepen als er eenmaal een indicatie is afgegeven en de zorgvraag verandert. En wordt vervolgens van het kastje naar de muur gestuurd. Uiteraard blijft de gemeente te allen tijde eindverantwoordelijk.

Casus 1

Client heeft WMO indicatie voor begeleiding individueel, 2 uur per week. Client komt volledig thuis te zitten door beperking, dit levert spanning op thuis en daardoor behoefte aan inzet dagbesteding naast begeleiding individueel thuis.

Zorgboerderij kan dagbesteding leveren maar heeft geen budget omdat beiden (begeleiding individueel en begeleiding groep) onder hetzelfde segment vallen. Gemeente zegt dat beide organisaties er maar samen uit moeten komen maar dat lukt niet omdat er te weinig budget is. Gemeente geeft geen afwijzing (... er is nl al een indicatie) dus geen ruimte voor bezwaar want de bestaande indicatie is al van langer terug en dat betekent dat de bezwaartermijn voorbij is. Na aandringen wordt er een oplossing bedacht in de vorm van een nieuwe indicatie voor de partner van de client zodat de individuele begeleiding nu op naam van partner staat en client zijn indicatie kan gebruiken voor de Zorgboerderij. Begeleiding individueel kan doorgaan maar officieel voor partner, wordt wel door client grotendeels gebruikt.

Casus 2

Client gaat 2 dagen per week naar Zorgboerderij voor dagbesteding en zou graag meer willen omdat mantelzorger overbelast raakt. Gemeente geeft aan dat dit wel kan maar verwijst ze naar

de Zorgboerderij. Deze geeft aan dat ze van de gemeente te weinig budget hebben gekregen en dat het voor hen niet haalbaar is. Dus of zelf bijbetalen voor de 3e dag of een aanvraag doen voor indicatie Wlz. Is nog niet aan de orde omdat client cognitief nog te goed is.

Ook hier geen bezwaar mogelijk omdat de indicatie van de WMO al eerder is afgegeven en bezwaartermijn voorbij is. Gemeente doet alsof uitbreiding wel zou moeten kunnen maar schuift het door naar de zorgleverancier. Daarmee hoeft men het niet als een nieuwe aanvraag te beschouwen en dus geen ruimte voor bezwaar.

Casus 3:

Client heeft NAH en indicatie voor begeleiding individueel, 4 uur per week. Dan komt hij door corona in het ziekenhuis en moet daarna weer revalideren. Ondertussen loopt de indicatie BI af en heeft de gemeente nieuwe indicatie afgegeven op basis van resultaat gericht indiceren, dus zonder uren. Zorgorganisatie geeft vervolgens aan dat binnen het segment dat de gemeente heeft afgegeven, ze slechts nog maar 11 uur per maand kunnen inzetten, dus 25% minder! Op moment dat ondersteuning erbij wordt gehaald is bezwaartermijn al voorbij. Gemeente geeft aan dat zorgorganisatie dit moet oplossen en als men vindt dat er meer nodig is moeten ze dat maar verantwoorden bij de gemeente. Begeleidster geeft aan dat ze dat niet gaan doen, officieel omdat het niet nodig zou zijn, onofficieel omdat ze dat niet mogen van hogerhand omdat ze vastzitten aan de contracten met de gemeente.

Casus 4:

Cliënt gaat al geruime tijd naar de dagbesteding Aan de Singel in Venray, 3 dagen per week. Indicatie vervalt per 1 april 2022. En Proteion (Aan de Singel) meldt dat mevrouw nog maar maximaal 2x/week kan komen. Dit is gebaseerd op de nieuwe manier van indiceren resultaatgericht. Waarbij de zorgaanbieder op basis van de beschikbare budgetten aangeeft per cliënt hooguit 2 dagen/week max in kan zetten. Gemeente redeneert dat het bij de ene cliënt gaat om 1 dag en bij de andere cliënt om 3 dagen, dus die max van 2 dagen klopt niet. Hierover gesproken met beleidsmedewerkster en WMO- consulent, want dit is een conflict tussen zorgaanbieder en gemeente, maar de cliënt is degene die het treft. Uiteindelijk indicatie op de oude manier verlengd voor een half jaar tot 1 november. Maar het levert enorm veel onrust op bij mevrouw, want ze krijgt dit wel mee.

Vervolgens in oktober voorafgaand aan vervallen beschikking weer hetzelfde verhaal. Weer intensief overleg met de medewerkers van de gemeente. Zij blijven van mening dat de zorgaanbieder wel passende zorg aan kan bieden. In verband met de onrust afgestemd met trajectbegeleider of een WLZ haalbaar gaat zijn, omdat mevrouw inmiddels ook verward gedrag vertoont. Maar vooral omdat men rust willen creëren voor mevrouw. Beschikking weer op de oude manier administratief verlengd en ondertussen aanvraag WLZ gedaan. Omdat de aanvraag WLZ wat "aangedikt" is, is er een VV4 indicatie vastgesteld. Daarmee kan in ieder geval de huidige zorg gecontinueerd worden en is er voor mevrouw rust gekomen, maar daarmee is er nog geen oplossing voor de kwestie resultaatgericht indiceren. Er is totaal geen sprake van maatwerk en een passende oplossing zoals de WMO voorschrijft op deze manier; dit moet door de gemeente geleverd worden en niet door de zorgaanbieder.

Inmiddels is duidelijk geworden dat het wetsvoorstel van Resultaatgericht Sturen definitief geen doorgang gaat krijgen. Daarnaast zijn er al diverse zaken voor de rechter gekomen en is er jurisprudentie beschikbaar, die duidt dat resultaatgericht indiceren niet mag conform wetgeving.

Wij adviseren u derhalve deze negatieve gevolgen van resultaatgericht indiceren op te lossen en de manier van beschikken onder de loep te nemen. Net zoals dat van een burger verwacht wordt, mag je toch ook van een gemeente verwachten dat zij niet handelt in strijd met de wet in het kader van verstrekken van maatwerkoplossing binnen de WMO? Maar belangrijker is nog dat burgers met een hulpvraag nu van het kastje naar de muur gestuurd worden en geen passende ondersteuning krijgen en zich nergens meer op kunnen beroepen.

Met vriendelijke groet,

Namens onze werkgroep WMO,

Lei Heldens, voorzitter Adviesraad